

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 55.106/3
van 19 februari 2014

over

een ontwerp van ministerieel besluit 'tot wijziging van artikel 1 en 1/1 van het ministerieel besluit van 13 augustus 2009 betreffende de vaststelling van de modaliteiten tot instelling van een bedrijfstoeslagregeling en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en tot toepassing van de randvoorwaarden'

Op 21 januari 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot wijziging van artikel 1 en 1/1 van het ministerieel besluit van 13 augustus 2009 betreffende de vaststelling van de modaliteiten tot instelling van een bedrijfstoelageregeling en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en tot toepassing van de randvoorwaarden’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 11 februari 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Kaat LEUS, staatsraden, Lieven DENYS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 februari 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in het ministerieel besluit van 13 augustus 2009 ‘betreffende de vaststelling van de modaliteiten tot instelling van een bedrijfstoelageregeling en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en tot toepassing van de randvoorwaarden’.

De belangrijkste wijzigingen aan het ministerieel besluit van 13 augustus 2009 hebben betrekking op de volgende aangelegenheden:

- de definitie van ‘poel’ wordt aangepast (artikel 1 van het ontwerp);
- er wordt een uitzondering bepaald op het principe dat arealen met meer dan 50 bomen per hectare niet subsidiabel zijn (artikel 2, 2°);
- er worden een aantal categorieën van gronden toegevoegd die als niet subsidiabel worden beschouwd (artikel 2, 3°).

Het te nemen besluit is bedoeld in werking te treden op 1 januari 2014 (artikel 3).

RECHTSGROND

3. De directe rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt geboden door artikel 4, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 ‘houdende bepalingen tot inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid’.

Bij die bepaling wordt aan de Vlaamse minister bevoegd voor het landbouwbeleid en de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu de opdracht gegeven, enerzijds, om de nadere voorwaarden en regels vast te stellen in verband met de verzamelaanvraag bedoeld in artikel 2, 11°, van verordening (EG) nr. 1122/2009 van de Commissie van 30 november 2009 ‘tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers- en controlesysteem in het kader van de bij die verordening ingestelde regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers en ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden in het kader van de steunregeling voor de wijnsector’ en, anderzijds, om de wijze te bepalen waarop de gegevens worden aangegeven en beheerd die noodzakelijk zijn voor een correcte uitvoering van artikel 3, § 2, van het decreet van 22 december 2006 ‘houdende

inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid’.

4. De indirecte rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 4, 1°, van het decreet van 28 juni 2013 ‘betreffende het landbouw- en visserijbeleid’ en door artikel 3, § 3, van het decreet van 22 december 2006.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. In het eerste lid van de aanhef wordt nog melding gemaakt van verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 ‘tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1782/2003’, alhoewel die met ingang van 20 december 2013 is ingetrokken bij artikel 72, lid 1, van verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 ‘tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad’. De verwijzing naar deze verordening dient te vervallen.

6. Gelet op de wijziging van artikel 84, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State bij de wet van 20 januari 2014 ‘houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State’, dient in het negende lid van de aanhef van de tekst zoals die om advies is voorgelegd, te worden verwezen naar 2° van die bepaling in plaats van naar 1° ervan.

Artikel 3

7. Artikel 3 van het ontwerp bepaalt de inwerkingtreding op 1 januari 2014, dus met terugwerkende kracht.

Echter, het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is slechts onder bepaalde voorwaarden geoorloofd, namelijk ingeval er voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en erdoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de betrokken bepalingen in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

De gemachtigde verantwoordde deze retroactieve inwerkingtreding als volgt:

“De terugwerkende kracht is ingegeven door de start van de nieuwe campagne voor directe steun op 1 januari 2014. De wijzigingen zijn op zich beperkt en vormen een verduidelijking van wat onder subsidiabele grond moet verstaan worden.

Artikel 1 van het ontwerp brengt een verduidelijking aan in de ruimtelijke omschrijving van het begrip “poel. Artikel 2, 1°, van het ontwerp betreft een loutere aanpassing aan de benaming van de vermelde agromilieumaatregel. Punt 2° van dat artikel voegt een bijkomende uitzondering toe op het niet subsidiabel zijn, en kent in die zin voordelen toe. De wijzigingen in punt 3° van dat artikel bevatten bijkomende bepalingen rond niet subsidiabel zijn van bepaalde gronden.

In geen geval worden echter verkregen rechten aangetast. Het al dan niet subsidiabel zijn van gronden hangt samen met de steunaanvraag (verzamelaanvraag) die geregeld wordt in het ministerieel besluit van 19 augustus 2009 en waarvan thans een ontwerp van wijzigingsbesluit aan de Raad ter advies is voorgelegd. De voorziene uiterste indieningsdatum in dat ontwerp is 21 april 2014. Pas vanaf die datum wordt de adviesaanvraag als definitief beschouwd. De steun wordt pas uitgekeerd na controle van de verzamelaanvraag. Er zullen dus geen verkregen rechten worden aangetast.”

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT